

IN MEMORIAM

Prof. dr. **Dumitru Petre Andreiu D. Florescu**

Devenise deja regulă ca la începutul fiecărui an Profesorul să ne invite pe la biroul său din Calea Moșilor și să ne propună colaborarea în publicarea unor cărți juridice. Așa s-a întâmplat și cu lucrarea de față. Tot de regulă fiecare dintre noi invocam cât de ocupați suntem cu activitățile cotidiene, dar nu pentru a refuza propunerea, ci pentru că știam că fandoseala noastră va prilejui alte noi întâlniri cu Profesorul în care noi să ne codim, iar el să ne „convingă”, întâlniri pe care le așteptam cu nerăbdare, constituind prin ele însele unice momente de magie. La o cafea, cu sau fără un pahar de whisky, din spatele unui trabuc pe care îl puflăia, Profesorul devenea acel magician care te captiva cu ușurință prin discursul său plin de istorie, umor, profesionalism, înțelepciune și întâmplări. Avea ce povesti. Fiu de general, beneficiar al unui fizic impunător și al unei minți luminate, Profesorul a optat în tinerețea sa, aproape natural, spre cariera militară. A devenit, firesc, nu-i așa, cavalier al Gărzii Regale, iar mai apoi tânăr comandant al acesteia. Din păcate, crivățul care a lovit România dinspre est, timp de vreo cincizeci de ani, l-a silit pe mândrul comandant al Gărzii Regale să se „adapteze” căratului sacilor de cartofi în gara Obor sau meseriei de artificier. Personalitatea sa nu putea rămâne acolo. A absolvit Facultatea de Drept, a urmat două doctorate la Nisa și București și o specializare la Academia de Drept Internațional de la Haga și toate acestea i-au redat locul de cinste pe care îl merita în cadrul societății românești, oricare ar fi fost forma de organizare a acesteia. L-am cunoscut pe Profesor și în calitatea sa de Cancelar al Academiei Central Europene de Științe, Litere și Arte, for ce reunea români și străini, juriști, medici, ingineri, poeți, Academie ce avea sediul social la prestigioasa Sorbonă, iar sufletul în persoana Profesorului.

Acesta era profesorul **Dumitru Petre Andreiu D. Florescu**, așa cum l-am cunoscut eu și mulți alții ca mine, o prezență permanentă, chiar și în lipsa sa fizică. Acum două zile am fost sunat și mi s-a spus că Profesorul a murit. Cum adică a murit Profesorul? Cum să moară un nemuritor? Astăzi am fost la înmormântarea Profesorului. Am fost acolo toți cei care l-am cunoscut și iubit, familie, camarazi militari, colegi, prieteni, oameni care, ca și Profesorul, plâng mai puțin cu ochii și mai mult cu inima. Toți a trebuit să acceptăm că da, în sunetul focurilor de armă ale gărzii de onoare și al unei triste trompete, înfășurat în tricolor, trupul Profesorului a fost coborât în veșnicia pământului românesc.

Profesorul **Dumitru Petre Andreiu D. Florescu**, „*primul copil al lui Dumitru și al Mariei Florescu s-a născut într-o zi însorită de august a anului 1925 în Târgu-Mureș, un copil sănătos, care a crescut în atmosfera echilibrată a familiei, nici prea caldă, dar nici foarte severă*” și a murit într-o zi ploioasă de septembrie a anului anul 2014. Spiritul său va rămâne însă veșnic, cu noi.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

Judecător dr. Ion Popa
București, 23 septembrie 2014

Prefață

Încă de la prima sa apariție, în anul 1956, *Călăuza juristului* s-a dorit a fi o punte de legătură între teorie și practică. Eminentul profesor Tudor Popescu împreună cu discipolul său, profesorul Dumitru Florescu, reputat jurist și făuritor de cărți, au reușit să realizeze, în câteva sute de pagini, un ghid prin labirintul de legi și proceduri pentru cei aflați la început de drum în profesia de jurist, când teoria din facultate s-a vădit a nu fi întotdeauna suficientă pentru exercitarea la un standard rezonabil de calitate a profesiei juridice alese.

Ulterior anului 1989, fiecare colectiv de autori ai lucrării, coordonați de profesorul Dumitru Florescu în demersul de reeditare, a actualizat cu rigoare numeroasele, foarte numeroasele modificări legislative, urmărind și reușind nu doar simpla reactualizare a normei legale, ci și raportarea acesteia la procesul concret aplicativ specific diferitelor ramuri ale profesiei de jurist.

Lucrarea, în forma actuală, constituie atât o continuare a operei începute cu peste jumătate de secol în urmă, cât și o viziune contemporană, nu doar analitică, ci și aplicativă, asupra normelor de drept național raportate la normele dreptului european, în concordanță cu statutul României de stat membru al Uniunii Europene, începând cu anul 2007.

Călăuza, în contextul arătat, analizează integrat instituțiile de drept material/procesual, recomandând în același timp și modele sumare de ghidare practică, însoțite de jurisprudență. În considerentele teoretice ale fiecărei instituții de drept material/procesual au fost avute în vedere exclusiv normele în vigoare, incluzând aici noile coduri, civil și, respectiv, de procedură civilă. Jurisprudența recomandată vizează însă nu doar spețe cercetate prin prisma noilor coduri, ci și pe baza vechilor coduri, formulându-se, unde a fost cazul, necesarele precizări și raportări la norma nouă. S-a urmărit, în principal, în selecționarea spețelor, ca, pe lângă informația ca atare, cititorul să fie familiarizat și cu modul de apreciere a probelor de către judecător, cu raționamentul logic și juridic al acestuia. Acest deziderat a putut fi atins pentru că, spre deosebire de edițiile anterioare ale *Călăuzei*, colectivul de autori al prezentei ediții este format integral din juriști practicieni strict specializați pentru fiecare domeniu abordat, mai exact judecători de la secțiile civile (inclusiv foste secții comerciale), de contencios administrativ și fiscal, de dreptul muncii, de la Înalta Curte de Casație și Justiție și Curtea de Apel București și notari, foști judecători, cu vastă experiență recunoscută, din cadrul Camerei Notarilor Publici București. De aceea, opiniile formulate și informațiile oferite nu constituie doar rezultatul unor preocupări marginale ale autorilor, ci reprezintă chiar consecințe ale exercitării cotidiene a obligațiilor de serviciu ale acestora în procesul interpretativ, argumentativ și decizional de aplicare instituțională a dreptului.

Iată de ce apreciem că, în noua sa configurație, *Călăuza juristului* își va atinge nu doar scopul pentru care a fost concepută și publicată inițial în urmă cu mai bine de o jumătate de secol, acela de a oferi repere juriștilor aflați la început de drum și cărora le urăm succes în profesie și pe această cale, ci și pe acela de a oferi repere celor care au depășit de mai mult sau de mai puțin timp perioada debutului, dar care, firește, sunt interesați prin natura profesiei de raționamentele, argumentele și deciziile exprimate instituțional în domeniul dreptului aplicat.

Mulțumim pe această cale și autorilor edițiilor anterioare!

Editura CH Beck